

Nacional

COVID-19

Transmissió
0,85

Dada anterior: 0,85

Els nous contagiats per cada positiu no han de superar l'1


Nous contagiats
614

Dada anterior: 551

L'indicador hauria d'estar per sota dels 1.000 contagiats/dia


Llits d'UCI
197

Dada anterior: 194

Les UCI haurien d'acollir un màxim de 300 malalts greus

#CATALUNYALLIBERTAT

Una 'i' ho canvia tot a la llei de l'audiovisual

PROTECCIÓ • Clam del sector perquè s'introdueixin quotes per protegir el català i un major finançament a les televisions autonòmiques **PARTIDISTA** • S'acusa que afavoria els que volen que Madrid sigui un 'hub' de referència per a les plataformes

B. Salvà / J. Camps Linnell
BARCELONA

“L'avantprojecte de llei que actualment està en tràmit és del tot inacceptable perquè, per un cantó, no obliga les plataformes a invertir en llengües cooficials.” Jordi B. Oliva, president de la Federació de Productors Audiovisuals (PROA), expressava amb aquestes paraules el rebuig a l'actual esborrany de la llei general de la comunicació audiovisual que prepara el govern espanyol —que s'havia d'aprovar en el Consell de Ministres d'abans d'ahir però que a última hora va saltar de l'ordre del dia després de la polèmica suscitada— i planteja un canvi que promouria el català i, de passada, el gallec i el basc: “Això és molt senzill de canviar, només substituint la lletra o per una i ho solucionaríem. Actualment diu que l'obligació d'inversió és en espanyol i/o llengües cooficials.”

L'actual text de la llei implicaria per exemple que Netflix podria fer pel·lícules i sèries només en espanyol i estaria dins la llei, “no estaria obligat a fer res en cap altra llengua”, com subratlla Oliva. Des de PROA creuen que “per la diversitat cultural de l'Estat espanyol i per explicar les històries des

Les entitats comencen a moure's

El gest del govern espanyol d'ajornar l'aprovació de la llei de l'audiovisual per intentar trobar una fórmula perquè la norma garanteixi un cert grau de cobertura a llengües com el català, el basc o el gallec, ha temperat el malestar, però no ha servit, ni de bon tros, per dissipar les suspicacions al voltant de quin acabarà sent el contingut final del text. En aquest context, la Plataforma per la Llengua i l'Associació d'Actors i Directors Professionals de Catalunya (Aadpc) van anunciar ahir la seva intenció de convocar entitats sectorials de tot l'Estat per fer “un front comú” davant la proposta legislativa. Després de mostrar-se “prudents” davant la decisió de l'executiu de Pedro Sánchez de posar momentàniament el fre, ambdues entitats han reclamat als partits, i també al conjunt de la societat civil,

d'un punt de vista dels imaginaris col·lectius en català, basc, gallec..., han de posar-hi una i i que Netflix estigui obligat a produir en espanyol i llengües cooficials”.

PROA representa unes dues-centes productores independents i defensa que la nova llei garanteixi aquest model de creació: “Ens estem barallant també pel percentatge que les

que se centrin “en la negociació” del text amb la voluntat d'esmenar-lo. A banda d'anunciar l'inici d'una campanya de sensibilització conjunta sobre aquesta qüestió, els dos col·lectius van voler advertir que aquest és un canvi normatiu fonamental “tant per a la llengua catalana com per a la indústria audiovisual i els seus professionals”.

Qui també va voler referir-se ahir a això va ser el líder del PSC al Parlament, Salvador Illa, que va assegurar que tenia “plena confiança” que el text final protegirà el català. I JxCat va advertir amb contundència ahir que el respecte pel català serà “condició” per negociar els pressupostos de l'Estat, va avisar Miriam Noguera. “JxCat no dona xecs en blanc”, va reblar després de trobar-se amb Félix Bolaños.

plataformes han de dedicar a producció independent”, explica. “Nosaltres hem demanat que el percentatge que quedi, que ara mateix estaria sobre el 5% de la inversió total de les plataformes, vagi tot a producció independent. Estem defensant aquesta part industrial a tort i a dret perquè si Netflix inverteix en una productora que depèn d'un canal de

televisió i això es considera vàlid, al final els beneficis se'n van a la televisió i no a les productores, i les productores independents desapareixeríem.”

Per la seva banda, Miquel Rutllant, portaveu del sector i president del Clúster Audiovisual de Catalunya, s'alegra que la llei no tiri endavant tal com està plantejada perquè “no satisfia ningú”. Creu que és “molt difusa i inconcreta” pel que fa a la protecció de la llengua catalana i per aquest motiu afectaria econòmicament “més les productores catalanes”.

Rutllant també posa èmfasi en el fet que la nova llei hauria d'incorporar una millora de finançament de les televisions públiques, “totes, no només RTVE, especialment les televisions autonòmiques i municipals pel seu reconegut servei a les diverses cultures”. Si no és així, adverteix, “hi haurà una mancança que incidirà en tota la indústria audiovisual, no només la indústria de continguts, perquè els déficits a les televisions autonòmiques i locals afectarien tota la cadena valor de l'audiovisual”.

Tot fet a mida de Madrid
Joan Manuel Tresserras, exconseller de Cultura, que col·labora amb Plataforma per la Llengua en



Les frases

“Només han de posar-hi una 'i' i que Netflix estigui obligat a produir en espanyol i llengües cooficials”

Jordi B. Oliva
PRESIDENT DE LA FEDERACIÓ DE PRODUCTORS AUDIOVISUALS (PROA)

“S'ha de millorar el finançament de les televisions públiques, totes, no només RTVE”

Miquel Rutllant
CLÚSTER AUDIOVISUAL DE CATALUNYA

aquest tema, també es mostra contundent: “Era imperatiu que s'ajornés. Aquesta llei l'havien de canviar en l'àmbit parlamentari o després. Si no, no hi ha possibilitats de cap pacte de govern possible.” I recorda: “Tot això fa

més d'un any que es treballava i ja s'havia cridat l'alerta. És més, durant els últims deu anys la revolució digital ha acabat buidant de competències bona part de les que recollia l'Estatut. La creació del nou marc com exigeix Eu-

L'APUNT

Quota valenciana

Emili Bella

La web de La Moncloa encara té versió catalana i valenciana diferenciades. Ara que el govern espanyol es disposa a negociar les quotes específiques en les plataformes de vídeo a demanda per a les llengües cooficials en la nova llei de l'audiovisual, que no s'oblidi de donar una bona ració de pastís al valencià, de manera que, per una vegada, la voluntat divisiva i lingüística es-

panyola, en coherència amb les seves pròpies aberracions, beneficiï aquesta la nostra llengua que es parla al nord i al sud. I que hi deixin ficar cullerada al líder del PP, Pablo Casado, perquè només llavors, sumant-hi la quota per a la llengua mallorquina, la menorquina, l'eivissenca, etcètera, el català tindrà l'espai que es mereix a les plataformes.



problema de la llei, assegura, "és que és conservadora". I no només això, sinó que indica que està feta a mida de Madrid: "La llei que ha presentat el govern espanyol és pròpia d'un Ministeri d'Economia que no està especialitzat en el sector. Entre economistes i juristes l'han feta, al servei dels operadors principals que serveixen continguts, així com al servei dels que volen convertir Madrid en un hub de referència per a les plataformes de VOD (vídeo a demanda). Les exigències que han presentat estan molt per sota de les que han plantejat a França, Itàlia i altres països. Creant poques obligacions esperen que s'instal·lin a Madrid perquè allà tindran un tracte diferent." Poques obligacions i molt suport i, com apunta, "la llengua seria una obligació específica i per això no hi

Sense obligació lingüística s'afavoreix el centralisme

entren a fons". Aquí es planteja una batalla fonamental, on segons ell els bascos, els gallecs, els valencians i els balears seran els nostres aliats.

Per la seva banda, la consellera de Cultura, Natàlia Garriga, coincidint en un acte a Barcelona amb el ministre Miquel Iceta, va declarar que "és imprescindible que la nova llei espanyola de comunicació audiovisual protegeixi la llengua i el nostre sector audiovisual". La consellera de Cultura va apuntar que "l'audiovisual ocupa bona part del nostre temps i per això és tan important garantir-hi la presència de la llengua i la cultura catalana". En aquest sentit, la consellera Garriga assenyalava que "cal que aquesta llei incorpori la regulació necessària perquè aquest sector audiovisual tan important que tenim a Barcelona i a Catalunya pugui aprofitar tot el seu potencial". ■

El Senat fa un pas per ampliar l'ús de les llengües cooficials

- El ple de la cambra aprova una iniciativa en aquesta línia
- Sánchez-Camacho sosté que Ausiàs March era gallec



Josep Lluís Cleries, ahir durant una intervenció al ple que es va fer al Senat ■ EFE

Redacció
BARCELONA

El ple del Senat va aprovar l'admissió a tràmit d'una iniciativa presentada per JxCat per donar més volada a l'ús del català, el gallec i euskara a la cambra alta. La iniciativa va tenir el suport, a més del grup proponent, del PSOE, ERC, el PNB i l'Esquerra Confederal –en total, 149 vots a favor–, mentre que el PP, Vox, Cs i una part del grup mixt s'hi van oposar –105 suports–. El text acordat, que ara inicia un procés de tramitació parlamentària, proposa que es puguin utilitzar les llengües cooficials en totes les activitats del Senat, i no com passa ara, en què només se'n permet l'ús en mocions, però no, per exemple, en les preguntes que es formulen al govern espanyol, les proposicions de llei o les intervencions en comissió.

Durant el debat de la iniciativa, el portaveu de JxCat, Josep Lluís Cleries,

La frase

“Si aquesta cambra és realment territorial, permetin que cadascú s'hi pugui expressar en la seva llengua”

Josep Lluís Cleries
PORTAVEU DEL GRUP DE JXCAT

va defensar-la amb l'argument que es tracta d'una proposta que "no va contra res ni contra ningú", sinó a favor de totes les llengües, perquè "l'important és que tinguin un ús efectiu i reconegut" i que actuïn "en igualtat de condicions" per erradicar "determinats supremacismes". "Normalitzar l'ús del català, el gallec o l'euskara, ha dit, "mai es pot considerar un malbaratament de recursos", va rebellar.

La senadora Alicia Sánchez-Camacho va ser l'encarregada de rebatre-la en nom del PP, amb una intervenció que serà recordada per la patinada que

va cometre a l'hora de referir-se al poeta Ausiàs March, i l'indret on va néixer. "Les llengües no són patrimoni dels nacionalistes", va etzibar, per afegir-hi tot seguit: "Ni Ausiàs March, gallec, ni Ramon Llull, menorquí, ni Àngel Guimerà, ni Eugeni d'Ors, ni Jacint Verdaguer, ni Joan Maragall, ni Rosalía de Castro són patrimoni dels nacionalistes: són patrimoni de tots els espanyols."

Al marge d'això, un dels principals motius de fricció del debat va ser el cost econòmic que tindria la reforma reglamentària. Segons Cleries, serien uns 950.000 euros, però la senadora popular va alertar que podria triplicar-se aquesta quantitat com ja va ocórrer el 2010, quan es va augurar que permetre la presència de llengües cooficials en el debat de mocions suposaria 70.000 euros a l'any i ara la institució paga 300.000 euros per intèrprets i traductors. ■

“La llei la feien al servei dels que volen convertir Madrid en un 'hub' de referència per a les plataformes”

Joan Manuel Tresserras
PLATAFORMA PER LA LLENGUA

ropa no només no pot ser que limiti les competències de la Generalitat, que ho fa, i les del CAC, que ho fa, sinó que a més a més és fonamental que les competències es puguin blindar jurídicament.”

Tresserras explica que

“L'audiovisual ocupa bona part del nostre temps i per això és important garantir-hi el català”

Natàlia Garriga
CONSELLERA DE CULTURA

la legislació europea afavoreix els grans actors de la comunicació i adverteix que els nous gegants del sector seran dominants en la societat posthegemonia de la televisió tradicional, "com ja es veu que està passant", adverteix. El

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Quatre soldats republicans, identificats genèticament

■ S'eleven a 16 els casos de restes exhumades en fosses que han correspost amb ADN de familiars de desapareguts censats ■ L'incendi provocat de Móra d'Ebre va deixar al descobert noves despulles

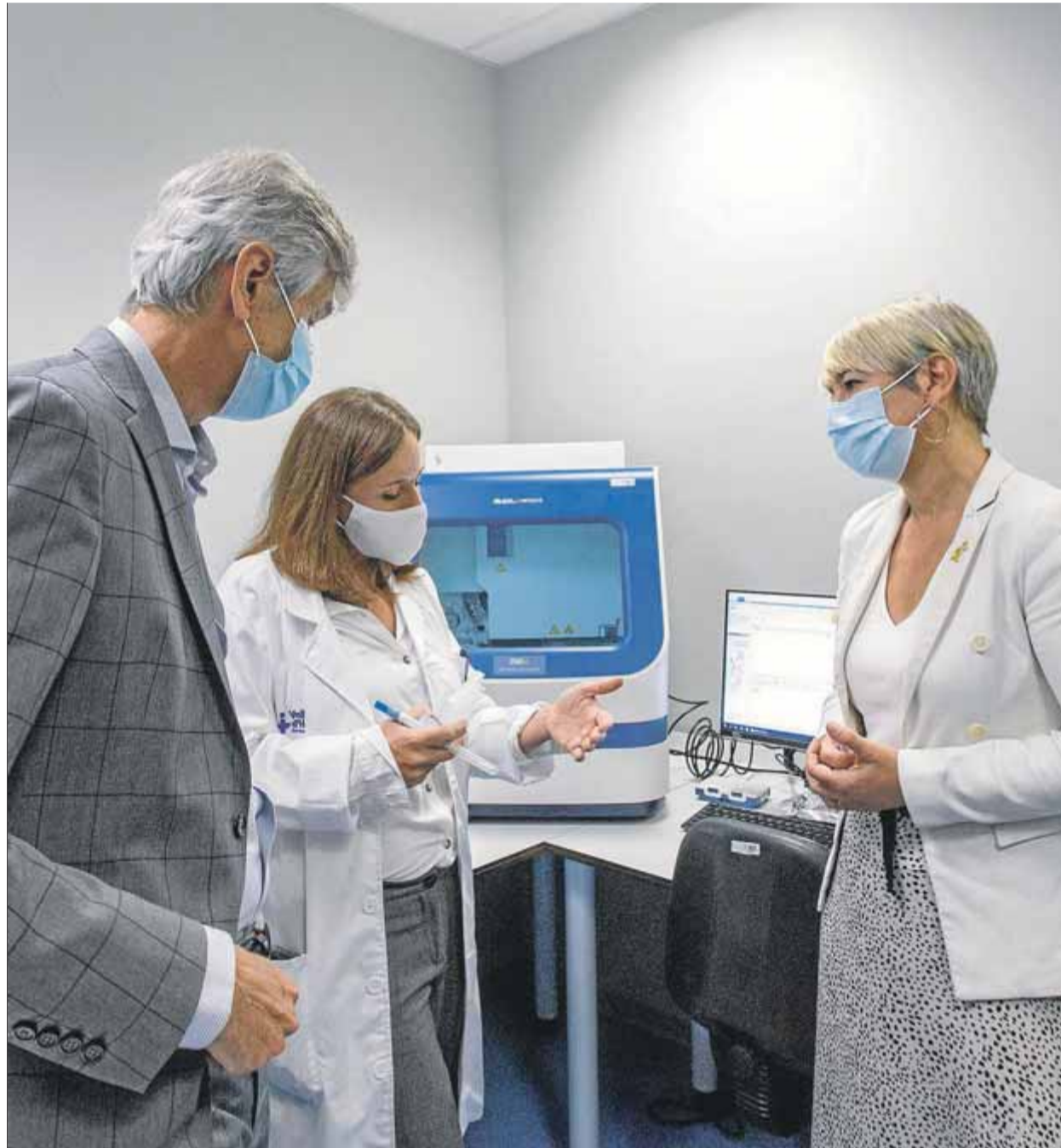
Emili Bella
BARCELONA

Quatre soldats republicans han pogut ser identificats aquest juliol a partir de les anàlisis d'ADN de restes exhumades en fosses de la Guerra Civil i el franquisme que s'han encreuat amb mostres de familiars de desapareguts que els havien inscrit al cens impulsat pel govern. Fills i parents vius dels identificats, que resideixen a Sant Andreu de Llavaneres, Sabadell, Gadesa i Barcelona, rebran previsiblement al mes d'octubre les despulles perquè els puguin enterrar definitivament i amb dignitat.

El primer soldat a qui s'ha pogut posar nom i cognoms va morir al front de l'Ebre, tenia 30 anys i era de Sant Andreu de Llavaneres (Maresme). Va morir en combat i va ser inhumat, juntament amb altres persones, al terme municipal de Corbera d'Ebre (Terra Alta). Les seves restes van ser exhumades en una intervenció arqueològica entre el desembre del 2009 i el gener del 2010 en una fossa situada en un cràter deixat per un bombardeig.

El segon soldat, també de 30 anys, nascut al Brull (Osona) però resident a Castellterçol (Moianès), va morir a l'Ebre i és l'únic identificat, de moment, d'entre les restes de 99 persones exhumades a la fossa de Pernaletes, al terme municipal de Miravet (Ribera d'Ebre), associada a un hospital de guerra republicà, on la direcció general de Memòria Democràtica va fer una excavació entre el desembre del 2017 i el primer semestre del 2018.

El tercer nou resultat positiu prové de les restes que es van desenterrar entre l'octubre del 2017 i el maig del 2018 a la fossa del cementiri vell del Soleràs (les Garrigues). Tenia 34 anys, era de Nonasp (Saragossa) i residia a Barce-



Els consellers Argimon i Ciuró, amb la doctora Cuscó, ahir, al laboratori de genètica del Vall d'Hebron ■ JOSEP LOSADA

lona. Els arqueòlegs sospiten que va ser ferit al front de guerra, igual que el quart identificat, recuperat a la mateixa fossa del Soleràs. Tenia 29 anys i provenia d'Alacant, però residia a Barcelona.

En aquesta excavació es van trobar les despulles d'un mínim de 127 persones. Fins ara se n'havien identificat nou, però amb les novetats d'aquest estiu passen a ser onze.

Així, ja són 16 els èxits del programa d'identificació genètica, que va entrar en vigor el 2016, i 23 el to-

Justícia busca familiars de brigadistes internacionals

La conselleria de Justícia va anunciar ahir l'obertura d'una nova línia de recerca de familiars de desapareguts. El departament es posarà en contacte amb les principals associacions de brigadistes internacionals que van venir a combatre durant la Guerra Civil per mirar de trobar parents que es vulguin fer la prova d'ADN i enviar-ne els resultats a Catalunya amb l'objectiu d'augmentar el nombre d'inscripcions al cens de des-

apareguts i obtenir perfils genètics de descendents vius. "Això ens permetrà incrementar les possibilitats d'identificar cossos recuperats en les excavacions del pla de fosses, on trobem fils que podem estirar per obtenir pistes dels orígens", va assegurar la consellera ahir en una visita al laboratori genètic de l'hospital Vall d'Hebron acompanyada del titular de Salut, Josep Maria Argimon. "Fa dècades que aquestes associa-

cions estan treballant amb els seus socis i tenen llistes i contacte amb familiars", va recordar el director general de Memòria Democràtica, Toni Font. "Aquestes associacions ens poden facilitar una feina que des d'aquí seria impossible que poguéssim fer sense la seva complicitat", va afegir-hi. El departament té previst contactar amb entitats memorialistes dels Estats Units, França, Alemanya, Itàlia, Bèlgica o Polònia.

tal de persones identificades a Catalunya, comptant els set casos que la Generalitat ja havia resolt anteriorment.

El laboratori de genètica de l'hospital universitari Vall d'Hebron disposa de 2.624 mostres de familiars que busquen desapareguts, i de 354 restes òsies de les quals s'ha analitzat el perfil genètic. Hi ha una cinquantena de cossos exhumats als quals ja s'estan fent els estudis antropològics i forenses. "Analitzar l'ADN dels familiars és molt ràpid, però l'estudi genètic de les restes és molt més complex, n'hi ha molts per arribar encara", explica la doctora Ivon Cuscó, facultativa de l'àrea de genètica clínica i molecular. El Departament de Justícia de la Generalitat considera que són xifres significatives però insuficients, atès que s'estima que a Catalunya hi hauria enterrades unes 20.000 víctimes de la guerra i la dictadura.

La frase

“Una nació que no cuida la memòria i no repara la injustícia és una nació que sempre estarà ferida”

Josep Maria Argimon
CONSELLER DE SALUT

La consellera Lourdes Ciuró va fer una crida ahir perquè tothom que tingui familiars desapareguts s'inscriu al cens, que ja disposa de 6.150 noms. Durant la pandèmia no s'ha aturat la recollida de mostres: s'han enviat a domicili els lots ideats inicialment només per als familiars d'edats molt avançades. "Hem fet servir aquest sistema que teníem pensat per a la gent gran per cobrir l'etapa Covid en què no es podien fer visites no urgents als hospitals", explica Cuscó.

La Generalitat té previstes més excavacions abans que acabi l'any i ja treballa en la planificació i programació del pròxim pla d'obertura de fosses a partir del 2022. Entre els treballs dels mesos vinents hi ha l'anàlisi de les restes que van quedar al descobert en els incendis intencionats que hi va haver a l'estiu a Móra d'Ebre (Ribera d'Ebre) i les que va trobar un pagès a la Pobla de Masaluca (Terra Alta). ■

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Giró ja negocia amb la CUP per pactar el pressupost

El conseller d'Economia assegura que treballa en una proposta de rebaixes fiscals per a les rendes més baixes

Redacció
BARCELONA

Ho va expressar fa un mes el president de la Generalitat, Pere Aragonès, i ahir ho va confirmar el conseller d'Economia i Hisenda, Jaume Giró: l'únic escenari previst per aprovar el pressupost català per al 2022 és aconseguir tenir el suport de la CUP. Per això el conseller va explicar en una entrevista a Catalunya Ràdio que ja ha mantingut reunions amb la formació anticapitalista que van avançant, que "estan anant bé" perquè "parlem amb molta franquesa i transparència". El conse-

ller, que està parlant també amb la resta de departaments per acabar d'ajustar els números, espera poder portar a aprovació els comptes a mitjan octubre. Giró sí que va excloure d'entrada arribar a un acord amb el PSC i En Comú Podem, amb els quals també ha mantingut trobades. Per la CUP, i com va expressar fa uns dies el diputat Carles Riera, les línies vermelles per donar-hi suport són el rebuig a l'ampliació del Prat, la candidatura dels Jocs Olímpics d'hivern Pirineus-Barcelona per al 2030 inclòs en el pla de govern, i la implicació en el Circuit de

Barcelona-Catalunya per mantenir la fórmula 1. Sobre l'aeroport, Giró ha defensat la que el gestioni, reiterant la necessitat de preservar l'espai de La Ricarda, per on estava previst que s'allargués la tercera pista, una ampliació que per al conseller "no et garanteix que sigui un hub internacional".

Sobre les línies mestres dels comptes, el conseller va avançar "alguns retocs" fiscals per beneficiar els col·lectius amb menys recursos. "La pressió fiscal no pujarà, però estem treballant perquè hi hagi bones i justes notícies per a



El conseller Giró durant el ple del Parlament del 29 de juliol passat ■ ARNALD PRAT / ACN

les rendes més baixes", ha explicat. Alhora, ha volgut remarcar que la pressió fiscal al país, d'un 34,9% continua sent baixa en comparació amb la mitjana europea, que se situa en el 41%. Qüestionat sobre si aquests retocs podrien fer-se en el tram autonòmic de l'IRPF, va limitar-se a comentar que no podia "avançar res més", ja que tots just hi ha converses. ■

Autoexclòs de la taula de diàleg

El conseller d'Economia i Hisenda, que va sonar com a possible integrant de la taula de diàleg per JxCat, va assegurar que se n'havia autoexclòs per què considerava que no li pertocava participar en aquesta negociació política per parlar "d'amnistia i autodeterminació" mentre està fent gestió de govern. Va de-

fensar que hi havia de ser gent que s'hi dedicés explícitament i per això troba legítima la proposta de Junts, com també la posició que va adoptar Aragonès. Giró confia en "l'èxit" de les trobades, tot i que va insistir que l'executiu "continuarà avançant" en la recuperació econòmica del país.

OPINIÓ

David Fernández

Vicepresident de l'Assemblea Nacional Catalana



Declaració amistosa..., gens ni mica

Als anys 70 els conflictes al carrer per topades entre cotxes eren molt habituals. L'any 1987 s'implantà la "declaració amistosa", i avui ningú no imagina resoldre un accident sense aquest document. Aquesta declaració es basa en una premissa bàsica: que ha de ser "amistosa". Si un dels conductors apareix amb tarannà agressiu, el possible acord s'esvaeix, i cadascú fa la seva declaració "unilateralment", fins i tot avui dia.

És indubtable que la solució a qualsevol conflicte serà més eficaç i duradora com més d'acord estiguin les parts. Però també és indubtable que intentar arribar a un acord amb un conductor agressiu, o bé serà impossible, o la declaració serà sota amenaça i amb una altíssima probabilitat d'acabar acceptant coses que no han succeït. Mai, mai, mai s'ha de negociar sota amenaça. Mai. L'acord resultant és nul de ple dret.

Catalunya i Espanya hem tornat a topat. Espanya és un con-

ductor violent de mena que nega cap responsabilitat, que ha agredit Catalunya, i que ho fa cada vegada que pot.

Davant el xoc, Espanya ha sortit del cotxe tot enfurismada, emprisonant activistes, representants polítics i presidenciables, enviant a l'exili i destituint presidents legítims i polítics, tancant tot un Parlament de manera il·legítima, arruïnant econòmicament desenes de servidors públics, acusant gent del carrer sense fonaments (més de 3.300 persones), criminalitzant el dret a protesta i manifestació, extorquant empreses i empresaris, destruint el sistema sanitari, paralitzant inversions en infraestructures, incrementant l'espoli fiscal, pressionant bancs... i ho ha fet fent servir tot allò que té al seu abast (legal o il·legal): policies, jutges, mitjans de comunicació, decrets, lleis, monarques, bancs, tribunals d'"ajustament de comptes", mafiosos de clavegueram, etc.

Obtenir una declaració amisto-



Detall d'aquesta Diada ■ J. LOSADA

sa d'accident davant un conductor violent no és una opció realista, per la senzilla raó que el conductor violent no la vol, i només vol agredir-nos fins que fem el que ell vol.

Davant un conductor manifestament violent només hi ha tres possibilitats:

1. Refugiar-se dins del cotxe i trucar a la policia, si tenim la segu-

retat que la policia vindrà.

2. Fugir a la comissaria més propera abans que l'altre conductor ens estovi sense descans.

3. Sortir del cotxe i confrontar-lo. El coneixem i sabem perfectament que, si no ho fem, no aturarà la seva agressió. Una vegada confrontat, anar a la policia, fer denúncia formal, i fer la declaració d'accident sense tenir en compte allò que pugui dir el vandal.

Vistes les opcions podem concloure que:

a) Espanya no vol fer cap declaració amistosa. No ens podem refugiar al cotxe, ja que ningú no ens protegirà.

b) No podem fugir perquè Catalunya i Espanya són territoris inamoviblement contigus.

c) Només ens queda sortir del cotxe i confrontar la visceralitat i violència d'Espanya amb tot allò que estigui al nostre abast, duent a terme les accions de defensa, atac i denúncia que considerem més adients. Sense preguntar. Sense esperar. Sense negociar. Sense ploriquejar. Només fent i

fent-nos valdre amb dignitat. Rebreu, però també donarem. I ens farem respectar. I avançarem de veritat. És l'única manera d'enfortir-nos i "ser més".

No hi ha dreceres. Qualsevol altra cosa és d'una inconsciència intolerable, una presa de pèl. Si algú a Europa ha dit que hem de ser els campions de la negociació és perquè només vol que no els generem un problema amb el soci problemàtic.

Voler obtenir una declaració amistosa d'un violent com Espanya només pot respondre a la inconsciència, la por, el xantatge, o la creença equivocada que arribarà la policia (UE) i ens protegirà perquè "som els bons" i "ens ho mereixem".

Quan algú us vingui a dir que hem de ser els campions del diàleg, li mostreu les declaracions de Josep Borrell davant la presa del poder a l'Afganistan: "Els talibans han guanyat la guerra, hem de tractar amb ells." Més fets i menys paraules. Les negociacions buides de contingut ens agenollen, ens humilien i ens allunyen de l'objectiu de restituir la sobirania de Catalunya.

Declaració amistosa... amb Espanya, gens ni mica. ■